

❑ Мөхит

# ТОРМОШ

Әлиә ҒӘЛӘУЕТДИНОВА

-----

Тормош үзгәрә... Ә тормош менән безҙең йәштәребез зә үзгәрә. Урам буйында иҫерек, әшәке хәлдә булған кешеләрҙе күргәс, һеҙ ниндәй тойғолар ки-сәрәһегеҙ? Эскеселәрҙең телдәренән сыккан әшәке һүз-зәрҙе ишеткәс, нимә уй-лайһығыҙ? Йырткыс хайуанға окшаш куркыныс тауыштар менән кысқырып һүгенеүсә иҫерек бәндәләрҙе күреүҙән кайҙалыр бик тәрәндә - күнөл түрендә йөрөгөм илай. Шундай кешеләргә карап, уларҙа мин ғәйәт әсә, түҙә алмашлык ғазап-тарҙан интегеүсә йөрөктәрҙе күрәм.

Улар рухи бушлыктан кото-лорға теләп тәмләгән иҫерткес эсемлектәр хәлдәрән тағы ла ауырайта түгелмә? Күкрәктә-ренән сыккан аяныс ауаздар - һүгенеү, кысқырыу, ғәйбәт аша кемгәлер нәфрәттәрән түгеү зә ярҙам итмәй уларға, күнөл-дәрәнә тыныслык килтермәй, киреһенсә, рухи һыҙланыуҙарын нығырак кискенләштереп ебәрә. Был әзәми заттар хәмер эсеп онотолоп, аңдарын томалау юлы аша еңеллек эзләй, әммә, кызғаныс, күнөлдәре әлеккәсә ауырыу булып кала, ә таш бәгерҙәре тағы ла нығырак каты. Быны аңлай, тоя улар, тик күнөлдәренәң нимәнә юкһын-ғанын, нимә һағышка һалғанын аҡылдары менән аңлай ал-майҙар. Сөнки улар айнык түгел! Шуға ла дустарым, ун-дайҙарға нәфрәт менән бағыры ашыкмағыҙ, йылы һүзҙәр һәм изге нәсихәттәр менән күнөл-дәрәнә тыныслык килтерергә тырышығыҙ. Тайғаҡ юлға басқан йәштәргә бар-клубтар буйлап

иҫерткес эсемлектәр эсеп йөрөүҙәре менән бер ҡасан да был тормошка күңел тыныслығы таба алмаясактары хаҡында аңлатығыз. Кеше күңелә шулай яратылған: һәр кем аңлы йәки аңһыз рәүештә Аллаһқа яҡынай-та торған тура юлды эзләй. Тик күптәребез, шайтан коткоһона бирелеп, кешелеккә бүләк ителгән рухи киммәттәрҙе аң томалаусы иҫерткес эсем-лектәргә алмаштыра. Безҙең йөрөктәребез һыуға сарсаған сүллеккә хас, уның һыуһынын бер нисек тә кандырып булмай, тик өмөт кенә уны һуғара ала. Ә кешеләрҙең өмөттәре кемгә бағышланған булырға тейеш һуң? Әлбиттә, минеңсә, бөйөк-тәрҙән-бөйөк, тиңе булмаған берҙән-бер. Аллаһқа ғына. Унан башкаға ышаныс тотоп, былай за кысқа ғүмерҙеренең кәҙерен белмәй, иҫерек хәлдә унан бәхет эзләүселәр тәрән азаша. Ғазап сигеүсә йөрөктәр, һеҙгә мәрәжәғәт итәм! Үзегеҙҙе өмөтһөз, һауыкмаҫ ауырыу - хәмер коло тип танымағыҙ, улай итеп һеҙ тик нәфсегеҙгә генә эйәрәһегеҙ.

Нәфсегеҙ аша шайтан һеҙҙе йүгәнләй. Күптәрегеҙ тик үз-үҙен йәлләүҙән генә эскелеккә биреләлер. Йәнәһе, тормош ау-ыр, замана шулай. Оят! Карағыҙ кәҙгәгә: әлегә аяныс хәлдәгә йәш егет, йәш кыз йә иһә башка кем, ошомо ни һеҙ? Үз-үзегеҙҙе йәлләүҙән туктағыҙ, был бит йүләрлек.

Кайҙа һеҙҙең ғорурлығығыҙ? Әллә быларҙың барыһын да хәмергә алмаштырзығыҙмы, мәсхәрәләnmөгөҙ инде, иҫерек баш менән буш анттар биреүҙән туктағыҙ! Айнырға һәм хыял-дарҙы тормошқа ашырырға ваҡыт бит.

❑ Уйлан, кешем

# АСЫЛЫБЫЗГА КАЙМАҠЫК

Ф.ӘХМӘРОВ,  
Кыуат ауылы

-----

*Заманалар булған элгәрә,  
Булған илдең батыр улдары...*

Ошо шиғыр юлдарын укуған ваҡытта халықтың яҙмышына битараф булмағандарҙың йө-рөктәре әрнемәй калмайҙыр. Сөнки халықтың күркәм холко, әске һәм тышкы байлығы, има-ны юғала барыуы бер кемгә лә сер түгел. Был кызғаныс күре-неш ныклап XX быуат дәүеренән халыктарға эйәрәп “Заманса йәшәйек”, “Был донъянан ба-рыһын да татып, алып-ҡал” тигән яңылыш принциптарға та-янып йәшәгән кәрҙәштәрәм, кызғаныска күрә, әле лә бар. Ундайҙарға һорау биргән ваҡыт-та: “Бер мәртәбә йәшәйбез, ба-рыһын да татып калырға кәрәк”, “Ожмах менән тамукты кем күргән дә, кем булған”, - тигән азғын яуаптар иштергә тура килә. Быуат дәүерендә Рәсәй халыктарын ағыулауға, аззы-рыуға ҡарамастан, әлегә көндө Илем, Халкым, Динем тип янып-көйөп йәшәгән апай-ағайҙары-быҙ, әлхәмдүлилләһ, байтаҡ. Ха-лык араһында дөгүәт эштәре алып барыу өсөн уларҙың йөрөктәре аша күпмә уйла-ныуҙар, һыҙлануыҙар, һыкта-ныуҙар үткән. Ҡан-кәрҙәштәрән тамук утынан һаҡлау маҡсаты менән үзҙәрән сәтереклә хәл астына куйыусыларҙа бар. Ин-шаллаһ, ундайҙар Аллаһ Сөбха-на Тәғәлә ризалығын алырҙар!

Башҡортостаныбыҙдың төрлө райондарында мәсәттәр төҙөлә, ләкин унда йөрөүселәр

бик аз, бигерәк тә ауыл ерендә. Кайһы берәүҙәр мәсәттә музей байҡаған кеүек Ураҙа һәм Ҡор-бан байрамдарында ғына барып күрәләр. Һәр мосолман мотлак рәүештә йома намазын мәсеткә барып кылырға тейеш. Үзебез-ҙең киләсәгебез, динебез ха-қында уйланһаҡ, бөгөндән алып Ислам динен ҡабул итеп, диндән тайпылмайса ысын мосолман булып йәшәйек, кан-кәрҙә-штәрәм! Халкыбыҙҙы ишәйтеү тураһында уйланайыҡ, башҡорт-тар! Башҡорт халкы йә тулыһын-са дингә күсеп бәхетлә йә-шәйсәк, йә ул бөтәсәк! Башҡаса юл юҡ! Аллаһ Сөбхана Тәғәлә: “Һеҙҙең ҡәүемегеҙҙә бер кеше миңә табынып, миңә иман килтермәһә, мин ул ҡәүем-дә бөтөрәсәкмен!” - тигән. Әлхәмдүлилләһ, ауыл-ҡалалары-быҙҙа халықтың аңы үсә башла-ны. Бер кеше лә мәсәттә үҙенең шәхси исемән үстөрөү өсөн һал-дырмай, ул уны Аллаһы Тәғәлә ризалығы өсөн эшләй. Мәсет - ул Аллаһы Тәғәлә йорто! Ауылы-быҙҙа мәсет бар икән, без Ал-лаһ Тәғәлә йортона йәнәш йәшәүебез менән бәхетлә. Шул ук ваҡытта рухыбыҙ, күңелебез, йөрәгебез менән дә Аллаһ Сөбхана Тәғәләгә яҡын булайыҡ! Кушканын үтәйек, тыйғанынан тыйылайыҡ! Һәр эшләгән эштәребез, уйлаған уйҙарыбыҙ Аллаһы Тәғәлә ризалығы өсөн булһын. Халкым, етди уйла-нырға урын бар. Балаларыбыҙ, киләсәк быуыныбыҙҙы уйлайыҡ. Үзебез ождамаһа әлгәп тә, бала-ларыбыҙ тамук утында яһһа, уларға ҡарап ниндәй ата-әсәнен йөрөгә түҙер, Эй, Раббым, бын-дай яфаларҙы кисерергә насип итмә. Үзебез үлеп китһәк,

мәсәттәргә йома намазына ба-лаларыбыҙ, ейәндәребез барып намаз укуһа, Ҡөръян сығарһа, улар алған сауап безгә лә языла бит. Сөнки ҡасандыр ҡошсоҡта-рыбыҙҙы иман юлына без этәргәнбез. Хәҙергә заманда киң таралған һатыу юлы - селтәрлә маркетингты күзалды-на килтерегеҙ. Ул бит юктан асылмаған.

Халкым, куркыу белмәс, ба-тыр, кыйыу, иманлы, талапсан, сабыр холоҡло улдар һәм кыз-ҙар үстәрәйек! Үзебезҙең кызҙарыбыҙҙы саф итеп һаҡ-лайыҡ. Пәйғәмбәребез Мөхәм-мәд, ғәләһиһ-сәләм әйткән: “Саф булған кыз-кыркынға, йә иһә тол ҡалған катын-кызға өйләнегеҙ!” Был милләт билдәһе, милләт сафлығы, ир һәм катын-кыз бәхете!

Башҡорт халкының XII быуат-та Ислам диненә күсәүенә Үзбәк хан булышлык иткән. Шул заман-дан алып холоҡло Ислам динен тотоп бәхетлә йәшәне. Күпләп мал тоттолар, өйөр-өйөр йылкы үрсеттеләр, мосолманға рөхсәт ителгәнсә, өсәр-дүртәр катын алып, балалар үстөрөп йәшәнеләр. Үткән быуаттарҙа башҡорт халкы өсөн бигерәк тә ығы-зығылы ваҡыттарҙа зур шәхси донъя алып барыуҙарына ҡарамастан, йәмәғәт эштәрән дә юғары кимәлдә башкарылар.

Зинһар өсөн, кәрҙәштәрәм, халкымдың быуаттар буйына сыныккан рух һәм дин нык-лығына хыянат итмәйек, ысын мосолман булып йәшәйек! Бы-ның өсөн Аллаһы Тәғәләнең кушҡанын үтәп, тыйғанынан ты-йылып, ваҡытында намаз укуп, Ураҙа тотоп, саҙаҡа таратып, бу-рыстарыбыҙҙы үтәп йәшәү етә!

❑ Филем һәм ғәмәл

Үҙен мосолман тип һанаған кеше был тормоштоң бөтә тар-мағында ла шәриғәт ҡанундары-на таянып йәшәргә тейеш. Бер йүнәлештә ҡамил булып, икенсе урында әхлаҡ ҡағиҙәләренә һый-маған вакиғаларға тарыу матур за, дөрөс тә түгел. Әммә тор-мош еңел генә түгел шул - ысынбарлыҡка ҡартайған ата-әсәнә, етем ҡалған баланы, ауы-рыу туғаныңды ҡарау проблема-лары менән күптәр ораша. Ә бит был мәсьәләләр кеше өсөн һынау ғына, уларҙы нисек итеп йырып сығыу кешенең иманың, ысын йөзөн күрһәтә.

Исламда етем ҡалған бала, ирһеҙ ҡалған катындың хокукта-ры, уларҙы кем ҡарарға тейеш-легә алдан билдәләп куйылған һәм бындай орактарҙа бер ниндәй зә аңлашылмаусанлык юҡ, ҡағиҙәләргә белергә һәм шәриғәт кушканды үтәргә генә кәрәк. Шуға ла кеше үҙенең “ҡанаты астына алынырға” тейе-шлеләрҙе күз уңында тотоп, сығымдарын иҫәпләргә тейеш.

Мосолмандар азыҡ-түлек, кейем, торлак өсөн тотонған сығым “нафака” тип атала. Әлбиттә, һәр бер мосолман өсөн уның күләмен берҙәй генә билдәләп булмай. Ни тиһәң дә, сығым кешенең кайҙа, нисек йәшәүенә тығыз бәйләнгән. Шу-лай за һәр мосолман өсөн фа-рыз (мотлак үтәләргә тейешле) сығымдар алдан билдәләнгән. Һәр һау-сәләмәт мосолман ир-ат түбәндәге категорияларға ҡараған кешеләрҙе матди яктан тәьмин итергә тейеш:

1) ниһах укуылғандан һуң катының;

2) балаларын;  
3) хәлдәре насар булған, үз-үзҙәрән ҡарай алмаған оракта ата-әсәһен;  
4) яҡын туғандарын: бәлиғ булмаған етем малайҙы, нисә йәш булыуына ҡарамастан, ата-һы булмаған, кейәүгә сыҡмаған катын-кыз туғанын.  
Хәҙер һәр бер оракты айы-рым ҡарайыҡ.

1) Катынды матди яктан тәь-мин итеү.  
Мосолман өйләндемә - хәләл ефетенәң сығымдарын тулыһын-са ҡапларға бурыслы. Хатта катыны уның үзенән хәлләрәк булған оракта ла. Шулай ук катының мосолман булыуы ла шарт түгел, өйләнгәнһең икән, сығымдарын ҡапларға тей-ешһең. Әлбиттә, ирҙең кесәһенә лә иғтибар итергә кәрәк: кыз кейәүгә сыкканға тиклем бай-лыкта йәшәргә күнекһә лә, арта-бан ире эшләгән акса менән хушһынырға мәжбүр була. Ни тиһәң дә, егеттең матди хәлә ал-дан ук билдәлә бит (һәр хәлдә, кыҙың ата-әсәһе, туғандары уны кейәүгә бирер алдынан был хакта кызыкһынырға тейеш). Әммә шуны оноторға ярамай: ғаилә бай икән, ир катынынан аксаһын йәлләргә тейеш түгел, өйөндә ярҙам итергә, йорт-кураны алып барыуға кеше ял-

лау кеүек эштәр иһрафка ла инмәй. Ябайлаштырып әйткән-дә, катын бер ерҙә лә эшләмәһә лә, йортқа бер тин дә акса кил-термәһә лә, иренәң күпмә акса эшләүен тулыһынса контролдә тоторға хокуклы. Әлбиттә, Рәсәйҙә хәл киреһенсә. Әммә шәриғәт ҡанундары өстөнлөк иткән илдәрҙә катындар, ире эшләгән аксаға риза булмай, судқа ла мәрәжәғәт итә, хатта “ауыр йәшәгән” ваҡыттары өсөн иренән штраф түләтә! Безҙә алимент түләмәгән ирҙәрҙе генә һаҡ астына алыуҙары мөмкин. Рәхәтләнөп эшләмәй йөрөгән, катынын ҡарамаған ирҙәр өсөн бер ниндәй зә яза ҡаралмаған, ә мосолман илдәрәндә хәл башҡаса. Катынды көсләп эшкә сығарыу хәрәмгә инә, был кәтғи рәүештә тыйылған нәмә.

Тағы ла шуныһы - ир кеше үҙенең йортонда катынының иң яҡын туғанына ла йәшәргә рөхсәт итмәскә хокуклы. Әммә уны килеп күрергә, ҡунаҡ бу-лырға туғандарының хақы бар. Ә был туғандар катындың әхлағына, иманына насар йөгөн-то яһай икән, уларҙы өйгә ин-дермәһәң дә була.

2. Бәлиғ булмаған балаларҙы матди яктан тәьмин итеү. Бәлиғ булмаған балаларҙы атай кеше ҡарарға тейеш. Әгәр ул ауырыу

йәки ваҡытлыса ғына аксаһыз икән, балаларын әсә ҡарай. Ә инде ул да ғәзиздәрән ҡарай ал-май икән, уларҙы атай кеше яғынан олатай тәьмин итә. Әгәр баланың атаһы үлеп, уға бер ниндәй зә мирас калмай икән, уны әсәһе тәьмин итәсәк, мирас ҡалған оракта әсә кеше был мираҫты тоtonорға хокуклы. Атай ваҡытлыса ғына балала-рын ҡарай алмаһа, уның ғаиләһе алдындағы бурыстарын бер туған ағаһы үз өстөнә алырға тейеш.

Бәлиғ булмаған, ата-әсә ҡарауынан мәхрүм ҡалған бала-лар өсөн тулыһынса туғандары яуаплы, кемдең ярҙам итергә тейешлегә туғанлықтың кандаш яҡынлығына ҡарап билдәләнә. Әгәр бер туғандары ярҙам итә алмаһа, бурыс ике (өс) туған-дарға күсә. Тик тағы ла шуныһы - ҡараусыһыҙ ҡалған баланы тәьмин иткән өсөн түгелгән сығымды ата-әсә мотлак ҡай-тарып бирергә тейеш түгел, теләй икән, ҡайтара, теләмәй икән - юк.

Катын-кыз атай йортона иренән айырылып ҡайткан, бер ваҡытта ла кейәүгә сыҡмаған, ире үлеп, кире ҡайткан хәлдә лә артабан атаһы тарафынан тәьмин ителергә тейешле.

Тағы ла ошоно һәр бер мо-

солман катын-кыз, ир зә бе-лергә тейеш: ир үҙенең ниһахтан тыш тууған балаһын бөтөнләй ҡарарға тейеш түгел. “Был ниндәй ғәзелһеҙлек!” - тиһе-ғеҙме? Уйлап ҡараһаң, бөтәһе лә ябай ғына - ниһахһыҙ бала та-быр алдынан (тимәк, зина кылыр алдынан) катын-кыз мең дә бер ҡабат уйларға тейеш. Ғөмүмән, Исламда ирҙең ни-һахһыҙ тууған балаһы алдында матди бурысы бөтөнләй юҡ. Уның был баланы үҙенәң балаһы итеп ҡабул итмәүе лә мөмкин. Әлбиттә, был ирҙәр теләһә ниндәй катын менән өнси бәйләнешкә инергә хокуклы тиғәндә аңлатмай. Һәр кем үҙенең гонаһы өсөн тап үзе генә яуап бирәсәк. Әлгә һуҙ матди яктан тәьмин итеү тураһында ғына бара.

Ә бына кемдер ташландык бала таба икән - уның артабанғы яҙмышында ҡатнашырға, са-бийҙы балалар йортона урынла-штырыу кеүегерәк мәсьәләргә хәл итергә бурыслы. Ташландык баланы дәүләт учреждениеһына урынлаштырғанға тиклем был сабийға түгелгән сығымды арта-бан ҡайтарыу өсөн тырышып йөрөргә ярамай, сауап кына бу-лып.

3. Ата-әсәләргә ҡарау.  
Үзҙәрәнә етерлек акса эшләгән балалар ата-әсәләрен тулыһынса тәьмин итергә бу-рыслы. Әлбиттә, улар мохтаж-лык кисергән оракта ғына. Ата-әсәһен ҡарау бурысы кыз иңендә лә, улда ла бер иш бу-ла. Шул ук ваҡытта ата-әсәненә мосолман булыуы ла мотлак түгел.